

dette nu Tilfældet, maa det ærede Medlem og hans specielle Venner efter hele deres tidligere Stilling nødvendig staa paa samme Side som Fler-tallet i Statsrevisionen og i Statsrevisionsudvalget; de maa med Nødvendighed hævde netop den samme Betragtning i dens Endemaal, selv om der er Udforsigt, de gjerne vilde have undgaaet i Motiveringen, hvilket er meget naturligt fra deres politiske Standpunkt; de maa komme til samme Resultat og kunne altsaa ikke slutte sig ind under Ordspørerskabet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), men maa tværtimod i Konsekvens med deres tidligere Holdning nu sige B, hvor de den Gang sagde A. — Med Hensyn til Reserverfonden siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, at det jo ligger i Ordene, at det er en Fond, man skal have at ty til. Ja, det er ikke saa galt. Vi have ogsaa en Reserverfond for Statskassen paa 40 Millioner Kr., og vi ere glade ved at have den, for saa have vi Noget at ty til, hvis der skulde indtræffe et eller andet Extraordinært. Men at dette skulde være Bevis for, at en Finantsminister kunde ty til de 40 Millioner uden Bevilling, har jeg endnu ikke hørt Nogen paaftaa, og det Samme er Tilfældet med Theatret. Jeg har altid erkjendt, at det var rart, at Theatret fik denne Reserverfond, for at det kunde have Noget at ty til, men ganske vist ikke uden Bevilling, efter Ministerens eller rettere Bygningskommissionens eller andre Mænds Forgodtbeholdende. Det ærede Medlem argumenterer aldeles udenom det Spørgsmaal, om det er bevilget eller ei; men det er netop Skærpepunktet. Det ærede Medlem mener blot, det er rart at have en Reserverfond, for saa har man Noget at ty til, men om det sker med Rette eller Urette, undlader det ærede Medlem at dokumentere. Det kan ogsaa være meget rart for en Bygningskommission at have Noget at ty til. Det ærede Medlem roste nu Bygningskommissionens ualmindelige Dygtighed. Ja, jeg veed saamænd ikke, hvor stor Dygtighed der er i at opføre en Bygning for henimod 1½ Gang saa meget af, hvad den skulde koste. Om det ærede Medlem er saa overbygningskyndig, at han kan bedømme Bygningskommissionens ualmindelige Dygtighed, skal jeg ikke nærmere indlade mig paa. De Klager i mangfoldig Henseende, som vi have hørt angaaende denne Bygning, og som have foranlediget en hel Del Udgifter ogsaa efter Afslutningen af Foretagendet, tyde ikke paa nogen saa ualmindelig Dygtighed hos Kommissionen, saa at høreren det finantsielle Resultat eller Bygningens Bestaafenhed kan give Anledning til at tro Andet, end at det ærede Medlems Udtalelser paa dette Punkt er en af disse ualmindelige Talemaader fra det ærede Medlems Side — heldigvis ualmindelige, da man jo ikke gjør det til Regel her i Salen at fremsætte løse Paaftande, hvor der skulde føres Bevis. Jeg siger altsaa, at en Reserverfond

er det for saa vidt rart at have, men jeg kan ikke være enig med dem, der mene, at det var ganske naturligt, at man tyede til den, naar der var Tale om Theatrets Udstyr med Dekorationer, ekstraordinære Anstafelser af Garderobesager o. desl. Gjentagne Gange hængte det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds sig i Forskjellen paa Udtrykkene „Theatret“ og „Theaterbygningen“. Det var en meget væsentlig Forskjel, han fandt mellem disse to Ord, og han tillod sig adskillige Gange at rette det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boisen), som brugte disse Ord noget i Flæng. Jeg kan imidlertid ikke skjønne, at den vedkommende Lov giver det ærede Medlem nogen Ret til, saaledes at henge sig i det ene Ord uden at tage det andet med. Lovens Titel er vel: „Lov om Opførelsen af en ny Theaterbygning“, men naar det ærede Medlem vil se efter, vil han finde, at det hedder i § 1, at det Beløb af indtil 220,000 Rd., der skulde udbrædes af Statskassen, skulde anvendes til Opførelse og Udstyr af en ny Theaterbygning og „de sig dertil knyttende Udgifter“. Lovens Titel angiver altsaa ikke fuldig nok Indholdet af Loven, og det er jo i Vægen Tilfælde med de fleste Love. Læser man videre i Loven, vil man finde, at det hedder i § 2, at den nye Theaterbygning med „alle til Theatrets eget Brug og til dets Tilskuers Befvemmelighed fornødne Indretninger og Rum bør ikke optage et større Plademaal, end c. 12,000 □ Al., og dens „Opførelse, Indretning, Udstyr og Udsmykning maa, alle Omkostninger iberegne (sfr. § 3), ikke overstige den i § 1 anførte Sum, saa man vil se, at om end Lovens Titel ganske vist kun nævner Theaterbygningen, saa nævner selve Loven dog „alle til Theatrets egen Brug og til dets Tilskuers Befvemmelighed fornødne Indretninger og Rum“; den nævner endvidere, foruden Bygningens Opførelse, „dens Indretning, Udstyr og Udsmykning“ og siger endelig, at „alle Omkostninger iberegne, maa Udgiften „ikke overstige den i § 1 anførte Sum“. Det er altsaa ikke alene Theaterbygningen, Loven taler om, men tillige Theatret, og Lovens Udtryk ere desuden forklarede under Forhandlingerne om Theaterloven, saaledes som det gjentagne Gange er bemærket her, og som jeg yderligere skal vise. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds vilde undtage Inventariet fra Loven, men allerede forrige Gang, da jeg havde Ordet, fremhævede jeg leilighedsvis, at hans ærede — nu tilbagekomne — Sidemand (Bille) nævnedes under Forhandlingen i 1870 Bænke, Pladser, Maskiner til Scenen og lignende Ting som hørende hjemme under Loven; med Hensyn til Dekorationer, som man saa nødtigt vilde have med under Loven, have vi jo vedkommende Ministers udtrykkelige Erklæring for, at Dekorationerne vare indbefattede under Lovens Sum, idet han mente, at man „kunde bruge